

[Samuelson.]

hver gang vi har en rimelig mulighed for det, skal give skolenævnene så meget, som de overhovedet kan få.

Den såkaldte klasselærertime fra 7. skoleår håber jeg, at man i skolerne vil administrere på den måde, at man ikke siger, at f. eks. fredag fra 8 til 9 snakker vi sammen, kommunikerer og laver miljø, men at man, når der er sager til debat og ting, der presser sig på, bruger en anden time til det i stedet for. At muligheden er der, synes jeg kun er godt.

Jeg er også tilfreds med, at det nu bliver muligt for de elever i 2. real, der skal læse latin, at nøjes med 32 timer og ikke som tidligere 34 timer. Selvfølgelig kan man sige, at i gamle dage var det normalt med 36 timer om ugen, men når det skal presses ind i en 5 dages uge, må man vist sige, at mere end 6 timer om dagen og en enkelt dag med 7 timer må være for meget af det gode.

Bestemmelserne om optagelse i skolen er blevet smidiggjort, og det tror jeg er udmærket. Men jeg kan ikke give den socialdemokratiske ordfører ret, når han ikke mener, at antallet af 1. klasser vil øges af denne grund, så lidt som jeg kan være enig med den socialdemokratiske ordfører om, at udvidelse af undervisningspligten ikke vil medføre udvidelse af antallet af 8. klasser. De steder, hvor jeg har talt med folk i de skolevæsen, jeg har kontakt med, er man af den fornemmelse, at man i et ret betydeligt omfang vil være nødt til at lave flere 8. klasser og flere 1. klasser. Det kommer selvfølgelig an på, hvor i landet det er, og hvordan forældrestrukturen er omkring den enkelte skole. Men jeg tror altså, vi vil få den overraskelse, at det vil blive betydeligt flere, end man regner med.

Det var alt det gode, jeg havde at sige om lovforslaget, og det er rigtigt, at der er gjort mange forsøg på at skabe enighed. Men tilbage står stadig væk det principielle, nemlig spørgsmålet om samtidigheden. Da vi startede, regnede man vel fra visse sider stadig væk med, at det skulle være muligt at gennemføre en strukturreform i 1973. Nu er alle klar over, at denne strukturreform ikke kan komme før 1974, og det vil altså med andre ord sige, at afstanden er blevet endnu større.

Strukturreformen er det egentlige og det

væsentligste. Jeg vil ikke gå så vidt som nogle og sige, at dette her er en papirreform, for der er kommet mange forbedringer i den. Men det er strukturreformen, det drejer sig om. Jeg kan ikke se, at vi, selv om der er divergenser vedrørende dette lovforslag om undervisningspligtens udvidelse, alligevel ikke skulle kunne nå at blive så godt som enige om den store strukturreform.

Da samtidigheden fortsat spiller en stor rolle for os, må jeg anbefale, at man ud over de andre ændringsforslag også stemmer for det ændringsforslag, der er stillet af venstre og det radikale venstre.

Maigaard: Der har været megen diskussion om denne sag. Derfor synes jeg, det er vigtigt at slå fast først, at den set fra skolevæsenet i Danmark er en lille sag, som det kan undre har kunnet skabe så megen diskussion, som den har. Det drejer sig om et par årgange, der skal gå længere i skole. Nogle tusinde elever skal gå i 8. og 9. klasse, hvor de nu ville gå ud efter 7. klasse. Det er altså en lille sag for skolevæsenet, men for disse tusinder af unge er det en stor sag, fordi mange af dem, hvis de forlader skolen efter 7. klasse, kommer ud i en alder, hvor de ikke er modne nok og derfor er for ubeskyttede til at komme ud. Ingen af dem er i alt fald tilstrækkelig uddannede til at komme ud til de krav, et moderne samfund stiller.

Derfor synes jeg nok, det er vigtigt, at vi alligevel holder fast her og fører lovforslaget igennem. Jeg synes i alt fald, det var en god ting, at ministeren kom med sit forslag, og jeg synes også, det er udmærket, at det føres igennem nu.

Lovforslaget er efter min mening blevet bedre gennem udvalgsbehandlingen. Jeg hæfter mig ved de forbedrede bestemmelser om ungdoms- og efterskoler, som gør det rimeligt at fjerne tanken om pauseår. Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at det, der står i betænkningen om ligestilling, betyder lige præcis det, der står. De bemærkninger, hr. Bent Sørensen kom med i denne anledning, kan jeg ikke dele. Det, der står i betænkningen, dækker selvfølgelig det, der står.

Den anden ting, som jeg synes er vigtig, er, at dispensationsbestemmelserne ligger